YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

10 päivänä tammikuuta 2006 *

Asiassa C-230/03,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Bundesverwaltungsgericht (Saksa) on esittänyt 18.3.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 26.5.2003, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Mehmet Sedef

vastaan

Freie und Hansestadt Hamburg,

Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgerichtin

osallistuessa asian käsittelyyn,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit C. Gulmann, R. Schintgen (esittelevä tuomari), G. Arestis ja J. Klučka,

julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
kirjaaja: hallintovirkamies K. Sztranc,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 30.6.2005 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Sedef, edustajanaan Rechtsanwalt U. Jacob,

— Freie und Hansestadt Hamburg, asiamiehenään A. Feil,

— Saksan hallitus, asiamiehinään W.-D. Plessing ja A. Tiemann,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään D. Martin ja B. Martenczuk,

kuultuaan julkisasiamiehen 6.9.2005 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisukysymys koskee assosiaation kehittämisestä 19 päivänä syyskuuta 1980 tehdyn assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/80 (jäljempänä päätös N:o 1/80) 6 artiklan 1 ja 2 kohdan tulkintaa. Assosiaationeuvosto perustettiin Euroopan talousyhteisön ja Turkin välisellä assosiaatiosopimuksella, jonka allekirjoittivat Ankarassa 12.9.1963 yhtäältä Turkin tasavalta ja toisaalta ETY:n jäsenvaltiot ja yhteisö ja joka tehtiin, hyväksyttiin ja vahvistettiin yhteisön puolesta 23.12.1963 tehdyllä neuvoston päätöksellä 64/732/ETY (EYVL 1964, 217, s. 3685; jäljempänä assosiaatiosopimus).

2 Tämä kysymys on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Turkin kansalainen Sedef ja Freie und Hansestadt Hamburg ja joka koskee viimeksi mainitun tekemiä päätöksiä, joilla evättiin Sedefin oleskeluluvan jatkaminen Saksassa ja hänet määrättiin karkotettavaksi kyseisen jäsenvaltion alueelta.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

3 Päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa määrätään seuraavaa:

"1. Jollei hänen perheenjäsentensä vapaata oikeutta työskentelyyn koskevista 7 artiklan määräyksistä muuta johdu, turkkilaisella työntekijällä, joka työskentelee laillisilla työmarkkinoilla tietyssä jäsenvaltiossa, on oikeus

— työskenneltyään säännönmukaisesti yhden vuoden saada työlupansa uudistetuksi tässä jäsenvaltiossa samaa työnantajaa varten, jos hänellä on työpaikka,

— työskenneltyään säännönmukaisesti kolme vuotta vastaanottaa tässä jäsenvaltiossa valitsemaltaan saman ammattialan työnantajalta työtarjous, joka on tehty tavanomaisin ehdoin ja joka on rekisteröity tämän valtion työvoimaviranomaisissa, jollei yhteisön jäsenvaltioiden työntekijöille annettavasta etusijasta muuta johdu,

— työskenneltyään säännönmukaisesti neljä vuotta tehdä tässä jäsenvaltiossa vapaasti minkälaista tahansa valitsemaansa palkattua työtä.

2. Vuosiloma ja äitiysloma sekä poissaolo työtapaturman tai sairauden vuoksi lyhyen aikaa rinnastetaan säännönmukaisiin työskentelykausiin. Toimivaltaisen viranomaisen asianmukaisesti toteamat omasta tahdosta riippumattomat työttömyyskaudet ja poissaolo pitempiaikaisen sairauden vuoksi, vaikka niitä ei rinnasteta säännönmukaisiin työskentelykausiin, eivät vaikuta haitallisesti niihin oikeuksiin, jotka on saatu aikaisempien työskentelykausien perusteella."

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

4 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen yhteisöjen tuomioistuimelle toimittamista asiakirjoista ilmenee, että Sedef, joka on syntynyt Turkissa vuonna 1952, on oleskellut laillisesti Saksassa vuodesta 1977 lähtien, kun taas hänen puolisonsa ja kolme lastaan asuvat edelleen Turkissa.

5 Vuoden 1977 elokuusta lähtien vuoden 1992 syyskuuhun asti hän työskenteli merimiehenä useilla eri Saksan lipun alla purjehtivilla aluksilla, ja hänelle myönnettiin tässä tarkoituksessa peräkkäisiä oleskelulupia, jotka olivat määräaikaisia ja rajoittuivat työskentelyyn laivastossa tai tarvittaessa työttömyysetuuksien myöntämiseen ja joista viimeisimmän voimassaolo päättyi 9.9.1993. Kyseistä palkattua työskentelyä varten ei vaadittu minkäänlaista työlupaa.

6 Yli 15 vuoden pituisen ajanjakson aikana asianomainen henkilö työskenteli tosiasiallisesti yhteensä yli kahdeksan ja puoli vuotta lukuun ottamatta sairaudesta ja työntekijän omasta tahdosta riippumattomasta työttömyydestä johtuneita työskentelykausien keskeytyksiä, jotka toimivaltaiset viranomaiset olivat asianmukaisesti todenneet.

7 Asiassa on riidatonta, että Sedefin työskentelykaudet ovat keskeytyneet muusta kuin vuosilomasta, sairauslomasta tai vastaanottavassa jäsenvaltiossa asianmukaisesti todetusta työttömyysjaksosta johtuvasta syystä 17 eri kertaa 1–70 päiväksi kerrallaan ja yhteensä noin 13 kuukauden pituiseksi ajaksi. Asianomainen henkilö luonnehtii näitä keskeytyksiä "palkattoman loman" jaksoiksi. Ilmoituksensa mukaan hän oli kahden määräaikaisen kauppalaivastossa solmitun työsopimuksen välisenä aikana, näiden jaksojen ollessa eripituisia, jäänyt joko Saksaan silloin, kun kyse oli lyhyestä keskeytyksestä, odottamaan sen aluksen (joissakin tapauksissa viivästynyttä) saapumista, jossa hänellä oli jo uusi pesti, joten hän katsoi hyödyttömäksi kirjautua työttömäksi, tai hän käytti hyväkseen pidemmät, yli kolmen viikon pituiset keskeytysjaksot käydäkseen tapaamassa Turkkiin jäänyttä perhettään. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan tämäntyyppiset keskeytykset ovat luonteenomaisia merenkulkualan työpaikoille.

8 Aluksella vuonna 1979 tapahtuneen työtapaturman johdosta Sedefille on tehty lukuisia leikkaustoimenpiteitä, joista on aiheutunut eripituisia työkyvyttömyysjaksoja.

9 Sedefin todettiin 18.1.1993 lähtien olevan terveydellisten syiden vuoksi kykenemätön työskentelemään merillä ilman, että häntä kuitenkaan olisi katsottu kokonaan työkyvyttömäksi. Lääkärintodistuksista nimittäin käy ilmi, että hän kykenee huolehtimaan työtehtävistä maissa silloin, kun ne eivät vaadi liian voimakkaita fyysisiä ponnistuksia.

10 Sedef haki 22.1.1992 sellaista oleskelulupaa, joka ei olisi rajattu työskentelyyn merimiehenä, jotta hän voisi tehdä ansiotyötä maissa. Tässä tarkoituksessa hän väitti yhtäältä, että hän täytti päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 1 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa määrätyt edellytykset sillä perusteella, että hän oli työskennellyt yli neljän vuoden ajan Saksan lipun alla purjehtivilla aluksilla, ja toisaalta, että hänen tilanteessaan oli kyse kohtuuttomasta tilanteesta, koska hänen terveydentilansa ei mahdollistanut hänen enää jatkaa merimiehen ammatin harjoittamista. Hän lisäsi, että hän ei ollut voinut hyväksyä hänelle tehtyjä, maissa tehtävää työtä koskevia työtarjouksia, koska hänellä ei ollut vaadittua oleskelulupaa.

11 Freie und Hansestadt Hamburg hylkäsi sekä Sedefin tämän hakemuksen että hänen myöhemmän oikaisuvaatimuksensa ja asetti hänelle karkotuksen uhan, mikäli hän ei poistuisi Saksasta kolmen viikon kuluessa. Se kuitenkin lykkäsi karkotuspäätöksen täytäntöönpanoa, joten asianomainen henkilö oleskelee edelleen laillisesti Saksassa.

12 Verwaltungsgericht Hamburg hyväksyi 10.12.1996 Sedefin valituksen ja velvoitti Freie und Hansestadt Hamburgin myöntämään hänelle anotun oleskeluluvan.

13 Kyseisen tuomioistuimen mukaan Sedefillä on päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 1 kohdan kolmannen luetelmakohdan nojalla oikeus tehdä vapaasti minkälaista tahansa valitsemaansa palkattua työtä, joten vastaanottavalla jäsenvaltiolla ei ole

enää oikeutta asettaa edellytyksiä asianomaisen henkilön työnsaannille eikä myöskään työnteolle. Erilaiset keskeytykset, jotka ovat leimanneet hänen työuransa kulkua, eivät voi koitua hänen vahingokseen siltä osin kuin mainitun 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti vuosiloma, poissaolot työtapaturman tai lyhytaikaisen sairauden vuoksi rinnastetaan työskentelykausiin, kun taas työntekijän omasta tahdosta riippumattomat työttömyyskaudet, jolloin Sedef sitä paitsi sai työttömyysetuuksia, ja pitkäaikaisesta sairaudesta johtuvat poissaolot eivät vaikuta haitallisesti niihin oikeuksiin, jotka on saatu aikaisempien työskentelykausien nojalla. Kahden työsopimuksen välillä olleita lyhyitä kausia, jolloin työskentely oli keskeytyneenä, on kyseisen tuomioistuimen mukaan kohdeltava samalla tavoin kuin lakisääteisiä tai sopimukseen perustuvia lomia sillä perusteella, että ne ovat luonteenomaisia työskentelylle merenkulkualalla.

14 Freie und Hansestadt Hamburg valitti tästä tuomiosta Hamburgisches Oberverwaltungsgerichtiin ja väitti, että päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 1 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitetun neljän vuoden säännönmukaisen työskentelykauden on oltava yhtäjaksoinen, kun taas Sedefin peräkkäin tekemistä työsopimuksista ei koostunut tällaista yhtäjaksoista kautta.

15 Hamburgisches Oberverwaltungsgericht kumosi 13.12.2000 antamallaan tuomiolla ensimmäisessä oikeusasteessa annetun tuomion ja katsoi, että Sedef ei voi vedota mainittuun 6 artiklan 1 kohdan kolmanteen luetelmakohtaan, koska hän ei voi osoittaa toteen yhtäjaksoista neljän vuoden pituista työsuhdetta, kuten kyseisessä määräyksessä edellytetään. Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa todetuissa työsuhteen keskeytyksissä ei ole kyse lomista eikä työttömyyskausista, joita tarkoitetaan mainitun artiklan 2 kohdassa, joka käsittää tämän tuomioistuimen mukaan tyhjentävän luettelon työsuhteen keskeytyksen syistä. Mainituista keskeytyksistä aiheutuu siten aikaisemmin saatujen oikeuksien menetys, koska asianomainen henkilö on ollut ilman työtä eikä hän ole samalla rekisteröitynyt työnhakijaksi. Muunlainen tulkinta olisi vaarassa johtaa väärinkäytöksiin. Lisäksi Saksan lainsäädännössä otetaan riittävästi huomioon merimiesten työhön liittyvät erityispiirteet.

16 Sedef teki asiassa revisio-valituksen Bundesverwaltungsgerichtiin, joka katsoi, että oleskeluluvan uusimisen epääminen on Saksan lain mukaista, mutta pohti, eikö päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan perusteella voida päätyä asianomaiselle henkilölle edullisempaan ratkaisuun.

17 Tältä osin mainittu tuomioistuin toteaa ennakkoratkaisupyynnön esittämisestä tehdyssä päätöksessä seuraavaa:

— Sedef on työskennellyt mainitun 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla säännönmukaisesti yli 15 vuotta jäsenvaltion merenkulkualalla, ja hän kuuluu siten kyseisessä säännöksessä tarkoitetulla tavalla vastaanottavan jäsenvaltion laillisille työmarkkinoille

— hän on useaan otteeseen työskennellyt saman työnantajan palveluksessa tällaisessa säännönmukaisessa työssä keskeytyksettä yli vuoden, joten hän täyttää mainitun määräyksen ensimmäisen luetelmakohdan edellytykset

— asianomainen henkilö ei terveydellisten syiden vuoksi vastedes kykene työskentelemään merillä, mutta hän kuuluu edelleen Saksan laillisille työmarkkinoille, kun otetaan huomioon, että hänelle sattunut työtapaturma ei aiheuttanut pysyvää työkyvyttömyyttä (ks. vastaavasti asia C-434/93, Bozkurt, tuomio 6.6.1995, Kok. 1995, s. I-1475, 37–40 kohta) ja että hän on haettua maissa työskentelyä varten työvoimaviranomaisten käytettävissä. Se, että hän ei enää vuodesta 1993 lähtien ole ollut ansiotyössä, johtuu ainakin osittain oleskeluluvan puuttumisesta, ja häntä ei voida moittia sen johdosta.

18 Kyseisen tuomioistuimen mukaan ensinnäkään ei kuitenkaan ole varmaa, että Sedefin "palkattomaksi lomaksi" luonnehtimat kaudet, jolloin työnteko on ollut keskeytyneenä, eivät vaikuta haitallisesti hänen aikaisemmin päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan nojalla saamiinsa oikeuksiin ja että nämä kaudet eivät myöskään ole esteenä oikeuden saamiselle saman kohdan kolmannen luetelmakohdan nojalla.

19 Yhtäältä yhteisöjen tuomioistuin ei ole vielä nimenomaisesti ottanut kantaa tällaisiin keskeytyksiin. Toisaalta Bundesverwaltungsgericht on tähän asti katsonut, että päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 2 kohdassa esitettyjen työn keskeytymiseen liittyvien syiden luettelo on tyhjentävä.

20 Kyseisen tuomioistuimen mukaan on kuitenkin epävarmaa, voidaanko tätä viimeksi mainittua kannanottoa hyväksyä, kun otetaan huomioon asiassa C-351/95, Kadiman, 17.4.1997 annettu tuomio (Kok. 1997, s. I-2133, erityisesti 47 ja 48 kohta) ja asiassa C-340/97, Nazli, 10.2.2000 annettu tuomio (Kok. 2000, s. I-957).

21 Kuten näissä kahdessa asiassa annetussa tuomiossa, nyt käsiteltävänä olevassa asiassa on mahdollista nojautua siihen seikkaan, että Sedef on joka kerta keskeyttänyt työskentelynsä Saksan merenkulkualalla ainoastaan tilapäisesti, eikä hän ole koskaan lähtenyt lopullisesti Saksan työmarkkinoilta. Hamburgisches Oberverwaltungsgerichtin toteamusten mukaan hän on nimittäin enimmäkseen ongelmitta ja viipymättä aloittanut uuden työsuhteen jokaisen tällaisen keskeytyksen jälkeen.

22 Siinä tapauksessa, että kuitenkin katsottaisiin, että luonteeltaan tämänkaltaiset keskeytykset ovat lähtökohtaisesti esteenä kyseisen työntekijän saamien oikeuksien toteutumiselle, olisi vielä ratkaistava, onko syytä hyväksyä poikkeukset tästä säännöstä silloin, kun keskeytykset ovat luonteenomaisia tietylle ammatille, kuten nyt käsiteltävänä olevassa asiassa kyseessä olevan kaltaiselle alemman matruusin ammatille, joka eroaa maissa tehtävästä työstä siten, että se edellyttää yhtäältä peräkkäisten työnantajien kanssa tehtäviä määräaikaisia työsopimuksia ja toisaalta odotuskausia tai keskeytyksiä työskentelyssä, jotka johtuvat esimerkiksi sen aluksen viivästyneestä saapumisesta satamaan, josta työntekijällä on tarkoitus saada töitä.

23 Siinä tapauksessa, että ensimmäisen kysymyksen kahdesta osasta toiseen vastataan myöntävästi, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii toiseksi, edellyttääkö, kuten yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntö näyttää osoittavan (ks. asia C-171/95, Tetik, tuomio 23.1.1997, Kok. 1997, s. I-329, 39 kohta; asia C-386/95, Eker, tuomio 29.5.1997, Kok. 1997, s. I-2697, 23 ja 25 kohta ja asia C-98/96, Ertanir, 30.9.1997, Kok. 1997, s. I-5179, 31 ja 35 kohta), päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 1 kohdan kolmannen luetelmakohdan mukainen oikeus oleskelulupaan, että työntekijä on aikaisemmin täyttänyt saman kohdan toisessa luetelmakohdassa vaaditut edellytykset.

24 On kuitenkin myös mahdollista katsoa, että mainittua kolmatta luetelmakohtaa on pidettävä itsenäisenä edellytyksenä, jonka täyttyessä kyseinen työntekijä saa hänelle kuuluvat oikeudet.

25 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että jos katsottaisiin, että mainitun 6 artiklan 1 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa ei yleensä myönnetä Sedefille mitään oikeutta silloin, kun tämä ei voi vedota kolmen vuoden pituiseen yhtäjaksoiseen työskentelyyn saman työnantajan palveluksessa, olisi vielä täsmennettävä, onko poikkeuksellisesti otettava huomioon se, että työnantajan vaihtuminen ennen kolmen vuoden päättymistä on luonteenomaista merimiehen ammatille.

26 Koska Bundesverwaltungsgericht näissä olosuhteissa katsoi, että sen käsiteltäväksi saatetun asian ratkaiseminen riippuu yhteisön oikeuden tulkinnasta, se on päättänyt lykätä asian käsittelyä sekä esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Onko — — päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 1 kohdan kolmatta luetelmakohtaa ja 2 kohtaa tulkittava niin, että turkkilaisella työntekijällä, joka on työskennellyt säännönmukaisesti siten, ettei työlupaa ole edellytetty, vuodesta 1977 yli 15 vuoden ajan eri työnantajien palveluksessa sellaisen jäsenvaltion merenkulkualalla, jonka laillisille työmarkkinoille hän kuuluu, ja joka on tänä aikana

täyttänyt päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan edellytykset, on oikeus oleskelulupaan, kun työskentely merenkulkualalla — useiden sairaudesta ja toimivaltaisen viranomaisen toteamasta työntekijän omasta tahdosta riippumattomasta työttömyydestä johtuvien keskeytysten lisäksi — on keskeytynyt kahden työsuhteen välisenä aikana 17 kertaa 1–70 päiväksi kerrallaan (yhteensä noin 13 kuukautta) ja kun kyseinen turkkilainen työntekijä ilmoituksensa mukaan on viettänyt pidemmät keskeytykset perheensä luona Turkissa ilman, että työntekijän omasta tahdosta riippumatonta työttömyyttä on tältä osin osoitettu? Riippuuko vastaus siitä, ovatko tällaiset keskeytykset ammatille (merimiehen ammatille) luonteenomaisia?

2) Edellyttääkö päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 1 kohdan kolmannen luetelmakohdan mukainen oikeus oleskelulupaan, että kyseinen turkkilainen työntekijä on aiemmin täyttänyt päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 1 kohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitetut edellytykset? Riippuuko vastaus siitä, onko työnantajan vaihtuminen ennen kolmen vuoden työskentelyä ammatille (merimiehen ammatille) luonteenomaista?"

Ennakkoratkaisukysymykset

Alustavat toteamukset

27 On syytä todeta, että pääasia koskee sellaisen Turkin kansalaisen asemaa, joka on pitkän ajan laillisesti työskennellyt jäsenvaltiossa ja hakenut siellä oleskelulupansa voimassaolon jatkamista vedoten päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 1 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa myönnettyyn oikeuteen vapaasti tehdä minkälaista tahansa hänen valitsemaansa palkattua työtä sillä perusteella, että hänen hakemuksessaan yhteenlasketut aikaisemmat työskentelykaudet ylittävät kestoltaan neljä vuotta.

28 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on tältä osin todennut, että Sedef oli useaan otteeseen työskennellyt keskeytyksettä saman työnantajan palveluksessa yli vuoden ja että näin ollen hän täyttää mainitun päätöksen 6 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa määrätyt edellytykset.

29 Sitä vastoin toisessa esitetyssä kysymyksessä se pohtii sitä, voiko asianomainen henkilö pätevästi vedota mainitun määräyksen kolmanteen luetelmakohtaan koska hän ei ole koskaan työskennellyt yhtäjaksoisesti saman työnantajan palveluksessa kolmea vuotta, kuten määrätään saman määräyksen toisessa luetelmakohdassa.

30 Lisäksi ensimmäisellä kysymyksellään mainittu tuomioistuin kysyy, mikä vaikutus työskentelykausien keskeytyksillä on Sedefin suorittamiin työskentelykausiin silloin, kun hän ei ole näiden keskeytysten aikana kirjautunut työnhakijaksi.

31 On vielä täsmennettävä, että nyt käsiteltävänä olevassa asiassa on riidatonta, että Sedef on työntekijä, joka kuuluu vastaanottavan jäsenvaltion laillisille työmarkkinoille ja joka on työskennellyt siellä säännönmukaisesti päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

32 Kysymykset, joihin on vastattava, ovat siten se, täyttävätkö asianomaisen henkilön työskentelykaudet päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 1 kohdassa määrätyt kestoa koskevat edellytykset sekä erityisesti se, ovatko ennakkoratkaisupyynnön esittämisestä tehdyssä päätöksessä tarkoitetut keskeytykset luonteeltaan sellaisia, että ne vaikuttavat haitallisesti mainittuihin kausiin, ja mitkä ovat asianmukaiset perusteet kyseisen artiklan tulkitsemiseksi nyt käsiteltävänä olevassa asiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa.

33 Ennen näiden kolmen seikan peräkkäistä tutkimista on muistutettava, että päätöksen N:o 1/80 sosiaaliturvaa ja työskentelyä koskevat määräykset ovat assosiaatiosopimuksen 12 artiklan täytäntöönpanosta 20.12.1976 tehdyn assosiaationeuvoston päätöksen N:o 2/76 jälkeen seuraava vaihe turkkilaisten työntekijöiden vapaan liikkuvuuden asteittaisessa toteuttamisessa Euroopan yhteisössä. Erityisesti ensin mainitun päätöksen 6 artiklan 1 kohdassa tunnustetaan täsmällisiä työskentelyä koskevia oikeuksia niille turkkilaisille siirtotyöläisille, jotka täyttävät siinä määrätyt edellytykset. Kuten vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, tässä määräyksessä, jolla on katsottu olevan välitön oikeusvaikutus, luodaan asianomaisille henkilöille työskentelyä koskeva yksilöllinen oikeus ja sitä vastaava oleskeluoikeus (ks. asia C-136/03, Dörr ja Ünal, tuomio 2.6.2005, 66 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

Turkkilaisten työntekijöiden asteittaista integroimista vastaanottavan jäsenvaltion työmarkkinoille koskevan järjestelmän vaatimukset

34 Yhteisöjen tuomioistuin on toistamiseen katsonut yhtäältä, että päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 1 kohdassa ilmaistuilla määräyksillä turkkilaisille työntekijöille myönnetyt työskentelyä ja vastaavasti oleskelua koskevat oikeudet laajenevat asteittain säännönmukaisen palkkatyön keston mukaan ja että niiden tarkoituksena on vahvistaa vähitellen asianomaisten henkilöiden asemaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa. Toisaalta niin ikään vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kansalliset viranomaiset eivät voi asettaa tällaisille oikeuksille edellytyksiä tai rajoittaa niiden soveltamista vaarantamatta kyseisen päätöksen tehokasta vaikutusta (ks. asia C-36/96, Günaydin, tuomio 30.9.1997, Kok. 1997, s. I-5143, 37–40 ja 50 kohta; asia C-1/97, Birden, tuomio 26.11.1998, Kok. 1998, s. I-7747, 19 kohta; asia C-188/00, Kurz, tuomio 19.11.2002, Kok. 2002, s. I-10691, 26 kohta ja yhdistetyt asiat C-317/01 ja C-369/01, Abatay ym., tuomio 21.11.2003, Kok. 2003, s. I-12301, 78 kohta).

35 Erityisesti, kuten juuri päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 1 kohdan kolmesta luetelmakohdasta ilmenee, oikeudet, joihin turkkilaiset työntekijät voivat näiden

määräysten nojalla vedota, ovat erilaisia, ja niitä koskevat edellytykset vaihtelevat vastaanottavassa jäsenvaltiossa olleen säännönmukaisen työsuhteen pituuden mukaan (ks. asia C-355/93, Eroglu, tuomio 5.10.1994, Kok. 1994, s. I-5113, 12 kohta; em. asia Tetik, tuomion 23 kohta; em. asia Eker, tuomion 21 kohta; em. asia Günaydin, tuomion 25 kohta ja em. asia Ertanir, tuomion 25 kohta).

36 Siten mainituista määräyksistä seuraa, että säännönmukaisen yhden vuoden työskentelyn jälkeen turkkilaisella työntekijällä on oikeus jatkaa palkattua työskentelyä saman työnantajan palveluksessa (ensimmäinen luetelmakohta). Kun hän on työskennellyt säännönmukaisesti kolme vuotta, hänellä on oikeus vastaanottaa valitsemaltaan saman ammattialan työnantajalta työtarjous, jollei jäsenvaltion työntekijöille annettavasta etusijasta muuta johdu (toinen luetelmakohta). Säännönmukaisen neljän vuoden työskentelyn jälkeen hänellä on oikeus tehdä vapaasti minkälaista tahansa valitsemaansa palkattua työtä (kolmas luetelmakohta) (ks. em. asia Eroglu, tuomion 12 kohta; em. asia Tetik, tuomion 26 kohta ja em. asia Nazli, tuomion 27 kohta).

37 Tämän, päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 1 kohdassa perustetun turkkilaisten työntekijöiden asteittaista integroimista vastaanottavan jäsenvaltion työmarkkinoille koskevan järjestelmän rakenteesta ja tehokkaasta vaikutuksesta seuraa, että asianomaisten henkilöiden on täytettävä kyseisen määräyksen kussakin kolmessa luetelmakohdassa ilmaistut edellytykset peräkkäin. Muunlainen ratkaisu olisi omiaan horjuttamaan assosiaationeuvoston turkkilaisten työntekijöiden aseman asteittaiseksi vahvistamiseksi vastaanottavassa jäsenvaltiossa perustaman järjestelmän johdonmukaisuutta.

38 Tämä tulkinta ilmenee lisäksi yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä.

39 Yhteisöjen tuomioistuin on nimittäin edellä mainitussa asiassa Eroglu antamansa tuomion 13–15 kohdassa katsonut, että päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 1 kohdan ensimmäisellä luetelmakohdalla pyritään ainoastaan takaamaan pelkkä työskentelyn

jatkuminen saman työnantajan palveluksessa, ja että näin ollen kyseinen määräys ei sovellu sellaisen turkkilaisen työntekijän tilanteeseen, joka on työskenneltyään säännönmukaisesti yhden vuoden vaihtanut työnantajaa ja hakee työlupansa voimassaolon jatkamista työskennelläkseen jälleen ensimmäisen työantajansa yrityksessä.

40 Samoin yhteisöjen tuomioistuin on edellä mainitussa asiassa Eker antamansa tuomion 30 ja 31 kohdassa katsonut, että mainitussa määräyksessä ei myönnetä oikeuksia sellaiselle turkkilaiselle työntekijälle, joka on vaihtanut työnantajaa ennen kuin hänen ensimmäinen työskentelyvuotensa vastaanottavassa jäsenvaltiossa on päättynyt ja joka on hakenut oleskelulupansa voimassaolon jatkamista voidakseen jatkaa työskentelyään uuden työnantajansa palveluksessa ennen kuin hän on edes työskennellyt säännönmukaisesti tämän työnantajan palveluksessa yhtä vuotta.

41 Kyseinen päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan tulkinta on vahvistettu myös asiassa C-285/95, Kol, 5.6.1997 annetun tuomion (Kok. 1997, s. I-3069) 19 ja 20 kohdassa ja edellä mainitussa asiassa Birden annetun tuomion 44, 62 ja 69 kohdassa.

42 Niiden samojen perusteluiden johdosta, jotka on nimenomaisesti esitetty tämän tuomion 39–41 kohdassa, näiden samojen päätelmien täytyy päteä päätöksen 6 artiklan 1 kohdan toisen luetelmakohdan tulkintaan.

43 Tästä seuraa, että päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 1 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa turkkilaiselle työntekijälle myönnettyjen oikeuksien saaminen edellyttää lähtökohtaisesti, että asianomainen henkilö täyttää ensin saman kohdan toisessa luetelmakohdassa ilmaistut edellytykset.

44 Näin ollen turkkilainen siirtotyöläinen ei pääsääntöisesti voi vedota päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 1 kohdan kolmannen luetelmakohdan mukaiseen oikeuteen ainoastaan sillä perusteella, että hän on laillisesti työskennellyt vastaanottavassa

jäsenvaltiossa yli neljä vuotta silloin, kun hän ei ole työskennellyt saman työnantajan palveluksessa aluksi yli yhtä vuotta ja sen jälkeen kahta lisävuotta.

Turkkilaisen työntekijän suorittamien säännönmukaisten työskentelykausien keskeytykset

45 Tältä osin on vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti tehtävä perustavanlaatuinen ero yhtäältä päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 1 kohdan kolmessa luetelmakohdassa määrättyjen oikeuksien, joita vähitellen laajennetaan säännönmukaisen palkatun työskentelyn keston mukaan, ja toisaalta sen tapauksen välillä, jossa turkkilainen työntekijä on jo täyttänyt nämä peräkkäiset vaatimukset ja saa siten kyseisen määräyksen kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitetun neljän vuoden pituisen ajanjakson päättyessä oikeuden vapaasti tehdä minkälaista tahansa valitsemaansa palkattua työtä (em. asia Tetik, tuomion 26 kohta; em. asia Nazli, tuomion 27 kohta ja asia C-383/03, Dogan, tuomio 7.7.2005, 13 kohta, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

46 Siten sellaisen turkkilaisen työntekijän asema, joka on aikaisemmin täyttänyt mainitun päätöksen 6 artiklan 1 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa määrätyt edellytykset, ei riipu enää mainitun kohdan kolmessa luetelmakohdassa ilmaistujen, työnsaantioikeuksia koskevien edellytysten täyttymisestä. Tällaisen työntekijän on nimittäin katsottava olevan riittävästi integroitunut vastaanottavaan jäsenvaltioon, jotta hän voi keskeyttää tilapäisesti työskentelynsä. Muunlaisella tulkinnalla kyseisen työntekijän oikeus tehdä vapaasti mitä tahansa valitsemaansa palkattua työtä menettäisi kokonaan merkityksensä (ks. em. asia Tetik, tuomion 31 kohta ja em. asia Dogan, tuomion 14, 18 ja 19 kohta).

47 Sitä vastoin turkkilaisella työntekijällä, jolla ei ole vielä mainitussa kolmannessa luetelmakohdassa määrättyä oikeutta, on velvollisuus työskennellä lähtökohtaisesti ilman keskeytystä säännönmukaisesti yhden, kolmen ja neljän vuoden ajan (ks. em. asia Dogan, tuomion 18 kohta).

48 Viimeksi mainitun säännön ankaruuden lieventämiseksi päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 2 kohdassa määrätään tietyistä laillisista syistä palkatun työskentelyn keskeytymiselle saman artiklan 1 kohdan kolmessa luetelmakohdassa määrättyjen asteittain laajenevien oikeuksien perustamisessa tarpeellisten säännönmukaisten eri työskentelykausien laskemisen helpottamiseksi (em. asia Bozkurt, tuomion 38 kohta; em. asia Tetik, tuomion 36 kohta; em. asia Nazli, tuomion 40 kohta ja em. asia Dogan, tuomion 15 kohta).

49 Mainitun 6 artiklan 2 kohdassa tehdään ero turkkilaisen työntekijän suorittamien kyseisten työskentelykausien laadun ja keston välillä.

50 Siten kyseisen määräyksen ensimmäinen virke koskee työntekijän niitä kausia, jolloin työskentelyn keskeytyminen aiheutuu yleensä ainoastaan lyhyestä vuosiloman, äitiysloman, työtapaturman tai sairaudesta johtuvasta lyhytaikaisen poissaolon kaltaisesta työskentelyn keskeytymisistä, jotka ovat tapahtumia, joiden on katsottava yleensä kuuluvan osaksi jokaista työsuhdetta. Työntekijän tämänkaltaisia poissaoloja kohdellaan näin ollen siten kuin ne olisivat osa päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen säännönmukaisten työskentelykausien kokonaisuutta.

51 Mainitun 2 kohdan toisessa virkkeessä tarkoitetaan kausia, jolloin työskentely on keskeytyneenä pidempiaikaisen sairauden tai työntekijän omasta tahdosta riippumattoman työttömyyden vuoksi. Kyseisessä määräyksessä määrätään, että vaikka kausia, jolloin työskentely on keskeytyneenä tämänkaltaisista syistä, joista aiheutuu merkittävämpää poissaoloa, tai jolloin poissaolon kesto ei ole ennakoitavissa, ei voida rinnastaa säännönmukaisiin työskentelykausiin, niiden vaikutuksesta turkkilainen työntekijä ei kuitenkaan menetä niitä oikeuksiaan, jotka hän on jo saanut aikaisemmin suoritettujen säännönmukaisten työskentelykausien perusteella.

52 Mainitun määräyksen tavoitteena on siten välttää se, että turkkilainen työntekijä, joka palaa jälleen töihin sen jälkeen, kun hänen on täytynyt lopettaa työskentely tilapäisesti laillisen syyn perusteella, ei joutuisi sellaisen Turkin kansalaisen tapaan,

joka ei ole vielä työskennellyt palkatussa työssä kyseisessä jäsenvaltiossa, aloittamaan alusta päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 1 kohdan kolmessa luetelmakohdassa määrättyjä säännönmukaisia työskentelykausia.

53 Edellä olevasta seuraa, että turkkilainen työntekijä, jolla ei vielä ole päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 1 kohdan kolmannen luetelmakohdan mukaista oikeutta vapaasti tehdä minkälaista tahansa valitsemaansa palkattua työtä, on lähtökohtaisesti velvollinen työskentelemään vastaanottavassa jäsenvaltiossa säännönmukaisessa työssä yhtäjaksoisesti vaaditun ajan, jollei hän voi vedota mainitun artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kaltaiseen työskentelykausiensa lailliseen keskeytysperusteeseen.

54 Sitä vastoin silloin, kun turkkilainen työntekijä on täyttänyt päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 1 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa määrätyt edellytykset, hänelle tällä määräyksellä tunnustetun ehdottoman oikeuden tehdä vapaasti minkälaista tahansa hänen valitsemaansa palkattua työtä tehokas vaikutus merkitsee välttämättä kyseisen työntekijän oikeutta kohtuulliseksi ajaksi lakata tekemästä yhtä työtä muun työn etsimiseksi, joten kyseisen 6 artiklan 2 kohtaa ei enää sovelleta tällaiseen tilanteeseen (ks. em. asia Dogan, tuomion 16, 18 ja 19 kohta).

55 Erityisesti 17 kertaa tapahtuneita Sedefin työsuhteen keskeytymisiä, sellaisina kuin ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on ne seikkaperäisesti kuvannut ensimmäisessä kysymyksessään, ei näytä olevan mahdollista rinnastaa luonteeltaan päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettujen kaltaisiin laillisiin työskentelykausien keskeytyksiä koskeviin syihin.

56 Kun otetaan huomioon pääasian erityiset tosiseikat, sellaisina kuin ne on tuotu esille ennakkoratkaisupyynnön esittämisestä tehdyssä päätöksessä, mikään ei kuitenkaan estä sitä, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo kyseiset keskeytykset mainitun määräyksen 6 artiklan 2 kohdan toisessa virkkeessä tarkoitetuiksi työntekijän omasta tahdosta riippumattomiksi työttömyyskausiksi, vaikka asianomainen henkilö ei ole kirjautunut työnhakijaksi, kuten tässä määräyksessä lähtökohtaisesti edellytetään.

57 Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 53–56 kohdassa, Sedefin tilanteen kaltaisessa tapauksessa nämä keskeytykset ovat nimittäin hänen tahdostaan riippumattomia, kun otetaan huomioon se, että hänet oli palkattu ainoastaan peräkkäisiin määräaikaisiin työsuhteisiin.

58 Lisäksi sitä, että Sedef on käyttänyt hyväkseen pidempiaikaiset — joidenkin viikkojen — keskeytykset työskentelyssään käydäkseen tapaamassa perhettään, joka asuu edelleen Turkissa, ei voida pitää luonteeltaan seikkana, joka merkityksellisesti vaikuttaa hänen tilanteeseensa suhteessa päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 1 kohdan määräyksiin, koska on selvää, että tällaiset tilapäiset poistumiset vastaanottavan jäsenvaltion alueelta perustuvat lailliseen perusteeseen ja että ne ovat pysyneet kestoltaan kohtuullisia.

59 Yhteisöjen tuomioistuin on sitä paitsi jo katsonut päätöksen N:o 1/80 7 artiklan 1 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan, jossa asetetaan tietyn kestoista säännönmukaista asumista koskeva edellytys, joka on samankaltainen kuin saman päätöksen 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu säännönmukaista työskentelyä koskeva edellytys, osalta, että turkkilaisen työntekijän perheenjäsenelle asetettu velvollisuus asua ensin mainitun luona lähtökohtaisesti yhtäjaksoisesti ensimmäisen kolmen vuoden ajan ei estä sitä, että asianomainen voi olla kohtuullisen ajan ja perusteltujen syiden vuoksi poissa yhteisestä asunnosta, esimerkiksi viettääkseen lomaa tai vieraillakseen perheensä luona kotimaassaan (ks. em. asia Kadiman, tuomion 47 ja 48 kohta).

60 Lisäksi ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen yhteisöjen tuomioistuimelle toimittamista asiakirjoista ilmenee, että Sedefin poissaolojen vaikutuksesta viimeksi mainitun integroituminen vastaanottavan jäsenvaltion työmarkkinoille ei vaarannu. Päinvastoin Sedef on Turkin-matkojensa jälkeen joka kerta palannut Saksaan aloittaakseen uudestaan työskentelyn siellä.

61 Se seikka, että vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät ole asianmukaisesti todenneet työsuhteiden keskeytyksiä työttömyyskausiksi, ei ole nyt käsiteltävänä olevassa asiassa merkityksellistä. Asianomainen henkilö saattoi nimittäin perustellusti katsoa olevansa vapautettu tarpeellisten muodollisuuksien täyttämisestä ollakseen kansallisten työvoimaviranomaisten käytettävissä, koska mainituista asiakirjoista ilmenee, että useimmissa tapauksissa Sedef oli jo tehnyt uuden työsopimuksen, jonka vaikutukset kuitenkin ilmenivät vasta myöhemmin, tai että ainakin hänet oltiin todella ottamassa jälleen töihin ja että tosiasiallisesti hän aina aloitti työskentelyn uudelleen lyhyen ajan kuluessa siitä, kun hänen edellinen sopimuksensa päättyi. Näin ollen ei näytä siltä, että Sedefin kirjautumista työnhakijaksi voitaisiin tällaisissa olosuhteissa pitää hyödyllisenä hänen siihen asemaansa nähden, jolle toistuvat, joskin kestoltaan lyhyet työskentelyn keskeytykset ovat luonteenomaisia.

62 Näin ollen ennakkoratkaisupyynnön esittämisestä tehdyn päätöksen ensimmäisessä kysymyksessä esitetyn kaltaisten työsuhteiden keskeytysten ei voida katsoa päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen säännönmukaisten työskentelykausien laskemisessa johtavan kyseisen Turkin kansalaisen aikaisempien säännönmukaisten työskentelykausien perusteella saamien oikeuksien menettämiseen.

63 On syytä lisätä, että yhteisöjen tuomioistuin on useaan otteeseen joutunut ottamaan huomioon toimivaltaisten kansallisten viranomaisten menettelyn päätöksen N:o 1/80 tavoitteeltaan sosiaaliturvaa ja työskentelyä koskevien määräysten tulkitsemiseksi nojautumalla erityisesti siihen seikkaan, että nämä viranomaiset eivät ole kyseenalaistaneet kyseessä olevan Turkin kansalaisen oleskelun laillisuutta vastaanottavan jäsenvaltion alueella (ks. vastaavasti mainitun päätöksen 6 artiklan 1 kohdan osalta em. asia Ertanir, tuomion 67 ja 69 kohta sekä vastaavasti saman päätöksen 7 artiklan 1 kohdan osalta em. asia Kadiman, tuomion 52 ja 54 kohta; asia C-329/97, Ergat, tuomio 16.3.2000, Kok. 2000, s. I-1487, 51 kohta ja asia C-65/98, Eyüp, tuomio 22.6.2000, Kok. 2000, s. I-4747, 35 ja 36 kohta).

64 Pääasian asiakirjoista käy ilmi, että toimivaltaiset kansalliset viranomaiset ovat toistamiseen ja keskeytyksettä yli 15 vuoden ajan myöntäneet Sedefille oleskeluluvan.

65 Ennakkoratkaisupyynnön esittämisestä tehdyssä päätöksessä esitettyjen tietojen mukaan kyseiset viranomaiset ovat muuttaneet kantaansa vasta silloin, kun kyseessä oleva Turkin kansalainen on hakenut työlupaa maissa.

66 Kun otetaan huomioon tällaiset erityiset seikat, mainituilla kansallisilla viranomaisilla ei voi olla oikeutta asettaa jälkeenpäin kyseenalaiseksi Sedefin asemaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

67 Tällainen lähestymistapa osoittautuu nyt käsiteltävänä olevassa asiassa sitäkin perustellummaksi, kun Sedefin on vastedes pakko anoa oleskelulupaa maissa työskentelyä varten pelkästään siitä syystä, että hän on kykenemätön jatkamaan ammattimaista työskentelyä merillä hänelle aluksella sattuneen työtapaturman johdosta.

68 Näin ollen päätöksen 80 /80 6 artiklan 2 kohta kattaa pääasiassa kyseessä olevan kaltaiset kyseisen turkkilaisen työntekijän suorittamien säännönmukaisten työskentelykausien keskeytykset, eikä toimivaltaisilla kansallisilla viranomaisilla ole oikeutta asettaa kyseenalaiseksi asianomaisen henkilön oleskelua vastaanottavassa jäsenvaltiossa. Mainittu työntekijä voi näin ollen pätevästi nojautua saman päätöksen 6 artiklan 1 kohdan kolmanteen luetelmakohtaan saadakseen jatketuksi oleskelulupansa voimassaoloa voidakseen jatkaa työskentelyään palkatussa työssä tässä jäsenvaltiossa.

69 Edellä esitetyillä perusteilla ennakkoratkaisukysymyksiin on vastattava seuraavasti:

— tämän artiklan 1 kohdan kolmannella luetelmakohdalla turkkilaiselle työntekijälle myönnettyjen oikeuksien saaminen edellyttää lähtökohtaisesti, että asianomainen henkilö täyttää ensin saman kohdan toisessa luetelmakohdassa ilmaistut edellytykset

— sellaisen turkkilaisen työntekijän, joka ei ole vielä saanut mainitun kolmannen luetelmakohdan nojalla oikeutta tehdä vapaasti minkälaista tahansa valitsemaansa palkattua työtä, on työskenneltävä vastaanottavassa jäsenvaltiossa säännönmukaisessa työssä yhtäjaksoisesti paitsi silloin, kun hän voi vedota saman artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kaltaiseen lailliseen perusteeseen, joka oikeuttaa hänen tilapäisen poissaolonsa työmarkkinoilta

— viimeksi mainittu määräys kattaa pääasiassa kyseessä olevan kaltaiset säännönmukaisten työskentelykausien keskeytykset, eivätkä toimivaltaiset kansalliset viranomaiset voi nyt käsiteltävänä olevassa asiassa kiistää kyseisen turkkilaisen työntekijän oleskeluoikeutta vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

Oikeudenkäyntikulut

70 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä yhteisöjen tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Euroopan talousyhteisön ja Turkin välisellä assosiaatiosopimuksella perustetun assosiaationeuvoston assosiaation kehittämisestä 19 päivänä syyskuuta 1980 tekemän päätöksen 80 /80 6 artiklaa on tulkittava siten, että

— **tämän artiklan 1 kohdan kolmannella luetelmakohdalla turkkilaiselle työntekijälle myönnettyjen oikeuksien saaminen edellyttää lähtökohtaisesti, että asianomainen henkilö täyttää ensin saman kohdan toisessa luetelmakohdassa ilmaistut edellytykset**

— **turkkilaisen työntekijän, joka ei ole vielä saanut mainitun kolmannen luetelmakohdan nojalla oikeutta tehdä vapaasti minkälaista tahansa valitsemaansa palkattua työtä, on työskenneltävä vastaanottavassa jäsenvaltiossa säännönmukaisessa työssä yhtäjaksoisesti paitsi silloin, kun hän voi vedota saman artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kaltaiseen lailliseen perusteeseen, joka oikeuttaa hänen tilapäisen poissaolonsa työmarkkinoilta**

— **viimeksi mainittu määräys kattaa pääasiassa kyseessä olevan kaltaiset säännönmukaisten työskentelykausien keskeytykset, eivätkä toimivaltaiset kansalliset viranomaiset voi nyt käsiteltävänä olevassa asiassa kiistää kyseisen turkkilaisen työntekijän oleskeluoikeutta vastaanottavassa jäsenvaltiossa.**

Allekirjoitukset